

nyugalom mögött csak úgy áradt a magyar humor. Igazi csárdásgazda volt. Mintha csak a nagy kúnsági pusztákról került volna ide.

Hát a »Piros bugyelláris«-ban micsoda zamatos Hájas ispán volt! Amikor legényes kis bajuszát pedergetve, gömbölyű természetével ott illette magát a kackiás Török bíróné körül, csak úgy áradt belőle a kövérség komikuma. Mert az ő kövérsége élő valóság volt, nem pedig életlen kitömöttség.

Volt egy szerepe, egy pesti hordár s ő, aki annyira magyar volt, ebben a szerepben cvikkeres arcával, két oldalt lelógó szakállával s minden megnyilvánulásában olyan zsidós tudott lenni, mintha csak ugyan az lett volna.

Sok kis szerepet játszott, de akármilyen kicsi volt is a szerepe, többnyire nagyot tudott belőle csinálni. Mert őseredeti tehetség volt. Szerepeiben keresetlen, de öntudatos művészet nyilvánult.

Neje: Hoch Sarolta, énekes színésznő, sz. 1841. okt. 20-án, megh. 1876. nov. 10-én, Budapesten. A pesti zenede elvégzése után, 1864. dec. 30-án lépett a színpadra. Először Aradon, majd Kassán játszott, Latabár Endre társulatánál. Azután férjével együtt Debrecenbe szerződött, majd pedig a budapesti Népszínházhoz. Itt a megbetegedett Blaháné helyett játszotta a »Csikós«-ban Rózsit. Igen hasznavehető színésznő volt. Kár, hogy fiatalon elhalt. Koporsójánál Tihanyi Miklós bucsuztatta. Ő volt a Népszínház első halottja.

(*Pataki József.*)

Horváth Zoltán, színész, sz. 1860. aug. 1-én, Nagyváradon. 1879-ben lépett a színpályára. 1884. augusztus 1. óta a Nemzeti Színház tagja volt, hol szerelmes és bonvivant szerepeket játszott. 1888. ápr. 21-én elnyerte a Farkas—Ratkó-díjat. 1892. november 1-én színésziskolát alapított. — Első neje Márkus Etel (markusfalvai), drámai színésznő. 1879-ben végezte a Színészakadémiát. Megh. 1890. ápr. 15-én. 1884. máj. havában volt a házasságuk. Második neje: Bukovich Aranka, 1899. januárjától a Magyar Színház tagja volt. (Házasságuk 1894. június 16-án volt, Budapesten.)

Horváth Zsigmond, sugó. 1860-ban Keszy Józsefnél működött. Ez időben »Színházi Emlény« címmel almanachot adott ki. (Nyomatott Pesten.)

Horváthy Elvira, színésznő, sz. 1902-ben, Nagybecskerekben, ahol tanítónőképzőt végzett, azután beiratkozott a Színművészeti Akadémiára. 1923-ban a Magyar Színházhoz szerződtek, majd két év múlva a Belvárosi Színház tagja lett. 1926. óta a Fővárosi Operett Színháznál játszott, 1930-ban a Fővárosi Művész Színház tagja. Játszott még a Terézkerúti és az Andrássy-úti Színházban, mint állandó vendég.

Hory Béla, árvaszéki elnök, sz. 1845. jún. 1-én, Magyargyerőmonostoron. Tanulmányait az ev. ref. kollégiumban és a pesti egyetemen végezte. Színműve: »A tűzoltók«, vj. 1 felv. Zenéjét szerz. Sigmond Ákos. Kolozsvár, 1883.

Hory Farkas, ev. ref. lelkész, sz. 1813. okt. 30-án, Kótajon (Szabolcs m.). Gimnáziumi tanulmányait Zilahon és Kolozsvárott végezte. 1840-től Magyargyerőmonostoron lelkészkedett, ahol 1872. okt. 25-én elhunyt. Színműve: »Házi barát«, ered. szmű.

Hosszú Antal, színész, sz. 1860-ban, Temesvárott. Színpadra lépett 1878-ban, Miklóssy Gyula színingazgatónál, Nagykanizsán.

Hosszú Irén, színésznő, sz. 1905. jún. 13-án, Bikalon (Baranya m.). Színpadra lépett 1925. júl. havában.

Hosszú (Halász) Mária, színésznő, sz. 1900. szept. 8-án, Pécsen. Színpadra lépett 1925. júl. 1-én.

Hosszú Zoltán dr., színész, sz. 1897. okt. 14-én, Kálnokon (Háromszék m.). Atyja H. Ferenc, ny. áll. iskolaigazgató, anyja sepsibodoki Henter Gizella. Szegedi egyetemi tanulmányai után, 1923-ban ki nevezték pénzügyi fogalmazónak a budapesti VII. kerületi adófelügyelőséghez. Félévi szolgálat után elhatározta, hogy színész lesz. Az Orsz. Színészegyesület színész-